



ט"ו בשבט - מתחברים לארץ ישראל

מטרות הפעולה:

1. החניכים יחווו שעם ישראל מחובר לארץ ישראל בכל מחיר.
2. החניכים יבינו את חשיבותה של ארץ ישראל לעם ישראל כמתנה שעוברת מדור לדור.
3. החניכים ילמדו שיש לנו אחריות וחשיבות לשמור על ארץ ישראל.

מהלך הפעולה:



דין

נראה לחניכים 2 תמונות שונות ([נספח א](#)).
ונשאל: איפה הייתם רוצים לגור? באיזה תמונה?
לאחר מכן נוסף את הנתונים הבאים, שוב בלי לספר איזה ארצות אלה.

מדינה ראשונה

- אין הרבה מים.
- מלחמות רבות.
- אויבים רוצים לכבוש את הארץ.
- יכוחים בנושא דת.
- מדברים בשפה שלך.

מדינה שנייה

- שופעת מים, נהרות ומפלים.
- עושר רב.
- אין מלחמות כבר שנים רבות.
- את/ה לא מכיר שם אף אחד.
- אין מחלוקות בנושא דת.
- שפה זרה.

נשאל שוב: באיזה מדינה הייתם רוצים לגור? ולמה?
קעת נספר לחניכים שהמדינה הראשונה זו ארץ ישראל והשנייה שוויץ.
האם הם היו משנים את דעתם?

מרוץ שליחים

נחלק את השבט ל 2 קבוצות, כל קבוצה עומדת בטור ארוך.
נחזיק 2 כדורים- אחד לכל קבוצה.
כל קבוצה תצטרך לשלוח נציג שייקח את הכדור ומיד כשהכדור מגיע אל הקבוצה- הנציג הבא יוצא להחזיר את הכדור. כאשר הוא ישוב- יצא החניך הבא לקחת את הכדור וכך הלאה.
מנצחת: הקבוצה הראשונה שכל החניכים הביאו את הכדור למדריך.
במידה והכדור נופל, החניך נפסל, חוזר לסוף הטור וצריך לעשות שוב את תורו.

כמדי יום שישי בצהרים הלך חגי לפרדס של חיים הזקן. חיים היה יהודי מבוגר, פניו עטורי זקן אפור ולראשו כובע קסקט דהוי. כבר שישים שנה הוא עבד בפרדס הגדול שלו, עדר, השקה וקטף את התפוזים העסיסיים מדי חורף.

"שלום, צדיק", קיבל חיים במאור פנים את חגי, ומילא את הסל בתפוזים כתומים. "מה שלומך?" התעניין חגי.

"ברוך ה'. אמנם בגילי קשה קצת לעבוד מהזריחה עד צאת הכוכבים בפרדס, אבל לעבוד את אדמת ארץ ישראל זו זכות שאני לא מוותר עליה", השיב חיים בפנים קורנות. חגי נפרד ממנו בברכת שבת שלום. שבוע לאחר מכן צעד חגי כהרגלו בדרך לחיים הזקן, אבל הייתה לו תחושה מוזרה. חיים לא קיבל את פניו. במקום קול צעדיו הכבדים של חיים, שמע חגי קול טרטור חזק מכיוון הפרדס. הוא רץ פנימה בבהלה: לנגד עיניו נגלה טרקטור עם כף ענקית שנסע לאיטו לכיוון שורת העצים הראשונה. חגי קפא על מקומו כשראה את הכף מונפת באוויר. עוד רגע קט והיא עוקרת את העצים עמוסי הפרי של חיים! בשנייה האחרונה הוא התעשת ורץ לכיוון הטרקטור. לבו הלם בחוזקה, כמעט התפוצץ מרוב פחד, אבל הוא נעמד ממש מתחת לגלגלי הטרקטור. הוא הספיק להבחין בפניו הנדהמים של הנהג, שעצר מיד את הטרקטור. "תגיד לי, ילד, אתה משוגע?" צעק הנהג. "אין לך איפה לשחק?"

חגי הביט בנהג ישר בעיניים ואמר לו: "אני לא אתן לך לעשות פה שום דבר. אלה העצים של חיים הזקן, ואתה רוצה לעקור אותם. אתה לא יודע שאסור לעקור עצים בארץ ישראל?", קרא חגי לעברו בקול רועד. הנהג התבלבל לרגע. הוא לא הבין על מה חגי מדבר. הם התיישבו על האדמה, וחגי סיפר לנהג על חיים הזקן, על העצים והתפוזים. הנהג הקשיב בסבלנות, חשב לרגע ואמר: "אתה יודע מה, ילד? שכנעת אותי. אולי באמת אסור להרוס מקום כזה. אבל הבעיה היא שלא אני מחליט, יש לי בוס ששלח אותי לעבודה כאן, תנסה לשכנע אותו."

חגי השפיל את מבטו ומולל את העשב באצבעותיו. "איך אשכנע קבלן גדול לעצור את העבודה כאן?" הרהר בייאוש. פתאום שמע מאחוריו קול מוכר: "שלום, צדיק! מה אתה עושה פה?" שאל חיים הזקן בקולו החם. "חיים, אתה פה? לאן נעלמת?" קפץ עליו חגי. "הרגשתי לא טוב והלכתי לבדיקות בבית החולים", השיב חיים. "אבל אתה יודע מה? כשראיתי אותך עוצר את הטרקטור, התחלתי להבריא", ליטף חיים את לחיו.

חיים המשיך והסביר בעצב שהעירייה החליטה לבנות בתים חדשים על שטח הפרדס שלו, והוא אינו יכול לעשות דבר.

"לא, אני לא אתן להם!" אמר חגי בנחישות.

מרחוק הם ראו את הקבלן מתקרב. "נו, למה העבודה לא מתקדמת?", פנה הקבלן, איש בחליפה מהודרת, אל הנהג.

"תשאל אותם", הצביע הנהג אל חיים וחגי.

"אדון קבלן", פנה אליו חגי בהתרגשות, "איך אתה יכול לעקור את העצים האלו? עצים שגדלו בארץ ישראל, שנותנים פירות יפים כל-כך, ושחיים השקיע בהם את כל החיים שלו? העצים האלו חשובים יותר מכמה בתים שאפשר לבנות במקום אחר!"

הקבלן הביט בו במבט קשה. חיים הלך אל העצים שלו וחיבק אותם, אחד אחד. פתאום ראה חגי דמעה מנצנצת בעינו של הקבלן. "טוב, אתם יודעים מה? יש בהמשך הרחוב מגרש אחר, ריק. אני אנסה להעביר לשם את פרויקט הבנייה שלי."

חגי הביט בו כלא מאמין: "באמת? תודה! תודה, אדון קבלן", אמר בשמחה.

"לא, ילד. תודה לך ולחיים שלימדתם אותי משהו חשוב היום", השיב.

נצייר על דף גדול את ארץ ישראל. כל חניך יצייר בתוך הארץ את מה שהוא הכי אוהב בה. נתחיל בסבב, כל חניך בתורו יגיד מה הדבר שהוא הכי אוהב בארץ שלנו ואחר כך כולם יציירו או יכתבו ביחד.

חשוב מאוד - המדריך מתחיל ראשון את הסבב, כדי לתת דוגמא והסבר לחניכים מה הכוונה. לדוגמא - ים, מעיין, פארק, גן שעשועים, קניון, בית ספר, בית...



סיכום

ארץ ישראל היא מתנה שעוברת בעם ישראל מדור לדור ולכל אחד יש אחריות לשמור עליה כמו שהיינו צריכים לשמור על הכדור שלא יפגע.

ארץ ישראל היא מיוחדת לעם ישראל, היא הארץ של היהודים ושייכת לעם ישראל, זה הבית שלנו גם אם היא לא הכי יפה או שיש בה את הדברים הכי יפים בעולם, בשבילנו, בשביל עם ישראל היא הכי מיוחדת וטובה שיכולה להיות.

אנחנו צריכים לשמור עליה תמיד, גם כשאנחנו בטיול עם חברים או המשפחה שתהיה נקייה ושארף אחד לא יפגע ביופיה.

אנחנו צריכים להתפלל שכל היהודים יבואו לגור בארץ שלנו כי הכי מיועדת ומיוחדת לעם שלנו. ולזכור תמיד, שהרבה אנשים עשו המון ואף הקריבו את גופם למען הארץ הזו, ואנחנו תמיד נתפלל שה' ישמור לנו עליה בכל הטוב שלה בשבילנו.

ציור

- 2 תמונות (נספח א).
- 2 כדורים.
- סיפור.
- דף גדול עם ציור של איי.
- טושים וצבעים.

נספח א

